

6 (מוספתא פ"ד)
6 (מכובות נו. פד. קדושין
ע: מיר. יא. כ"ב. נא. זל.
ז"ב. קט: מכות ג"ג.
8 (לעיל פמ. ד) (לעיל פמ. ט)
9 (מכילתא בנא קמא דף
כ"ב.) 10 (וע"פ מוס' פ'
ממונות נו. ד"ה ה"ו ז"ו.
11 (וע"פ מוס' מנחות כג:
ד"ה כ' סלק.) 12 (ס' אש"ך
(לעיל במשנה פג.).

מוסף רש"י
עד שיטלנו הימנה
ויחזור ויתנו לה. הואיל
ועל ליהא עלה כהנא
(לעיל פ"ד ע"ג).

תוספות ר"ד (רמב"ם)
תורפו של גט על זה
התנאי כאלו נתנו לה
על זה התנאי (מאי) דמי
ודוקא בחזן הוא דפסיל
וכא ע"פ לפני התורף
משום דקסבר דכמאן
דאיכתיב תרפו של גט על
זה התנאי דמי אבל בע"מ
ישאר תנאים לא פסל ע"פ
אפילו לפני התורף דהא
(נא) נאפילו ויחייב לה
על תנאי זה לא מפסיל
ואודא רבא לטעמיה
דאמר להו רבא להני
דכתיב גיטי שתקו שתקו
לבעל עד דכתיבו ליה
לתורפיה גיטא פ"י דא
אתי שום תנאי בעת
כתיבת תורפו של גט
צריכה האשה לקיים אותו
התנאי ואם רוצה הבעל
לחזור מתנאו אינו יכול
לגרשה באותו הגט עד
שיכתוב לה גט אחר
והלכתא כרבא ומאי דאמר
רבא לקמן מחלוקת לאחר
נהורין אבל לפני התורף
דברי הכל פסול דמשמע
דכל תנאים דעלמא
פסולי לפני התורף דוקא
בכתיבה קאמר ולא בפה:
איסתכח השתא דחזן
פסול לפני התורף אפילו
ע"פ וכל תנאים פסולי
לפני התורף בכתיבה אבל
ע"פ לא אלא שצריך
שיקיים אותו התנאי
שכתב הגט עליו: ת"ד
כל התנאים פסולי בגט
דברי רבי וחכ"א כל
שפסול בפה פסול בכתיב
ואינו פסול בכתיב חזן
שפסול ע"פ פסול בכתיב

ולא"כ כזה למעוטי פלוני. דאינו גט עד שמיבעל לו זדירה להשידור
בממון וישאלה בהיתר: וסיועוק ליה כו'. נהי נמי דלפטר לה לקיימו
באיסור מיחו מנאי היכי הוה הא הוה ליה מתנה על מה שכתוב בזדירה
וקיימא לן תנאו בטל: דודאי קא עקר. שהרי מסר לה קידושין והרי
היא אשמו להחמיצ בזכונן וכי אשמי
ע"מ שלא יתחייב הוה ליה עוקר:
מאן פנא. דנריך לטעלו הימנה ולא
כגי בזמירה צעלמא שיחזור ויאמר
לה הרי את מותרת לכל אלס: ר"ש
כן אלעזר היא. בפרק הורקה אמר לה
כנסי שטר חוב זה כו': אפילו תימא
רבי. דפלוני הסס עליה דר"ש כן
אלעזר: דילכון אמר. רב כהנא
שהיה משלסם מצבל שעלה לא"י ללמוד
תורה מרבי יוחנן דלאמרינן בגמול
במלא (ב"ק דף ק"ח:) ושאל ממנו הרבה
דברים ועליו קא"ר יוחנן ככל דוכתי
דילכון אמר: שאני הכא. משום הכי
נריך לחזור ולטעלו דקנאמו בזמירה
קמייתא ליפסל זו לכהונה הילכך אי
לא דהדר שקיל לה מינה לא מעלינא
אמירה שהרי כבר זכמה זו על מנת
מנאי ראשון אבל הוא דהורק לא
זכמה זו לכלום: כסבו כסבו פנן.
דוקא כסבו כסבו הוא דלית ליה
תקנתא אבל לא כסבו כסבו אפילו
אמר לעדים ע"מ כן אינו נפסל כן
וצלדד שיאמר לה בשעת מסירה הרי
את מותרת לכל אלס: הני מילי.
דבעין כסבו כסבו ולא מיפסל במאי
דאמר לשהדי לכותבו ע"מ כן היכא
דאמר לאחר כתיבת התורף ע"מ שלא
מנאי לפלוני דכיון דנכתב עיקר
הגט קודם הוכרת תנאי לא מיפסל
במאי דאמר לשהדי לכותבו ע"מ כן
אי לא כתיב ליה כסבו כסבו: אפילו
על פה. שהרי עיקר הגט ע"מ כן
נכתב: קמ"ל. רב ספרא כסבו
דוקא קאמר: שסוקי שסוקי. נטפו זו
שלא יזכיר שום תנאי: פוסלין כגט.
אס כסבו כסבו ואפילו נתקיים
התנאי: חזן שפוסל בעל פה. דהוי
שיוך כגט: מחלוקת. דע"מ דרבי
ורבנן בשעתו לפני התורף:
ואוקימנא

רבי ויאמר לה הי גיטך ר' יוחנן אמר אפילו
תימא רבי דילכון אמר שאני הכא הואיל
וקנאתו ליפסל בו לכהונה: כתבו בתוכו:
אמר רב ספרא כתבו בתוכו תנן פשיטא כתבו
בתוכו תנן מהו דתימא ה"מ לאחר התורף
אבל לפני התורף אפילו על פה נמי פסול
ואודא רבא למעמיה דאמר להו רבא להנהרו
דכתבו גיטי שתקו שתקו לבעל עד דכתביתו
ליה לתורף דגיטא ת"ר כל התנאים פוסלין בגט
דברי רבי וחכמים אומרים כל שפוסל על פה
פוסל בכתיב וכל שאינו פוסל על פה אינו פוסל
בכתיב חזן שפוסל על פה פוסל בכתיב ע"מ
שאינו פוסל על פה אינו פוסל בכתיב אמר רבי וירא
מחלוקת לפני התורף דרבי
סבר גורינן ע"מ אטו חזן ורבנן סברי לא גורינן ע"מ אטו
חזן אבל לאחר התורף דרבי

ותיפוק ליה דהוה מתנה ע"י מה שכתוב בתורה. אומר ה"ר
אלמן דקדק את כסותי ע"מ לפטור אע"ג דנזקין חשיבי
לכו גמרא בערינן (דף ו: 1) מלוה כמזכה בתורה מ"מ לא חשיבי מתנה
על מה שכתוב בתורה כיון שמוחל בדיאל אבל ודאי אס היה אומר קדק
את כסותי ע"מ שאין לך עלי דין נזק
חשיבי מתנה על מה שכתוב בתורה
כמו צעל מנת שאין לך עלי אונאה:
אמר חזקיה ר"ש בן אפעור היא.
הא דתניא בפ"ק (לעיל דף ה:)
ולקמן (דף פו.) נמי מיימי המביא גט
ולא אמר בפני נכתב וכו' כיצד יעשה
יעלנו הימנה ויחזור ויתנו לה אמר
אפילו כרבי דכיון שניתן הגט כהילכתו
מן התורה מה שהוא אומר אמר
המנייה בפני נכתב ודפני נחתם לא
היה מועיל כלום ועוד דשליח דוקא
כשיאמר בשעת נתינה מידק דיין:
רבי יוחנן אומר אפילו תימא רבי
דילכון אמר. מתוך פירוט
הקונטרס משמע דלחזקיה רבו היה
אומר כן דעלה קאי לפי שרז כהנא
היה מצבל ומזקיה גם הוא היה מצבל
כדאמר בסוכה (דף כ. ו דף מד.) עלו
ר' חייא וצניו ויסקוה ואין נראה לר"י
דהא מסתמא כשפשט רב כהנא לר'
יוחנן כמה ספקיות ששאל כדאמר
בגמול במלא (ב"ק דף ק"ח:) כבר
נפטר חזקיה דליתו היה קיים לא היה
שאל ספקיותו ר' יוחנן מרב כהנא
אלא מחזקיה שהיה רבו כדאמר צאלו
קשרים (שבת דף ק"ב:) דקא"ר יוחנן
כבר שנית לנו סנדל וגם רב כהנא לא
באין אס נבעלה לאחריהם
ורבי רובינא פטורים הן: אס
כתבו בתוכו אע"פ שהוה
ומתקו פסול פ"י כיון
שכתב הגט לשם שיוך
אע"פ שהוה ומתקו פסול
הוא ואין לו תקנה עד
שיכתוב א' וסמך מתני
ע"י אלעזר הוא דלא כתיב
ע"י חתימה דהא דרבי
ובתב לה על כתב כתיב
קאי דאי ר' מאיר כיון
דאמר ע"י חתימה כתיב
לא איכתיב לך בכתיבת
הגט כלל כדאמרן בפי כל
הגט אמר רב נתנן אומר
היה ר' מאיר אפילו מצאו
באשפה חתמו ונתנו לה
כשר אי נמי י"ל דאפילו
תימא ר' מאיר וע"כ לא
מכשור ר' מאיר אלא התם
דאיכתיב לשם גירושין
אבל תאי דלא איכתיב
שהוה רב שויר אפילו
ר' מאיר מודה דפסול:
אמר רב ספרא כתבו
בתוכו תנן פ"י דוקא אם
כתבו בתוכו אק' לו תקנה
אבל אם התנה ע"פ ש' לו
תקנה שיחזור ויתנו לה
בלי שויר פשיטא כתבו
בתוכו תנן פ"י דמשמע
דוקא בכתיבה מיפסיל
לגמרי אבל בממרא ר' ספרא
ומאי אבייטריבא רב ספרא
לאשתמוצתן מהו דתימא
הני מילי לאחר תורף אבל
לפני התורף אפילו ע"פ
נמי פסול קמ"ל רב ספרא
דאפילו לפני התורף נמי
דוקא אם כתב אין לו
תקנה אבל בממריה ש'
חזן תקנה שיחזור ויתנו
אע"פ שכתב התורף
ע"פ שויר אין בכל ללום
כיון שחזרו בו ונתנו לה
בלי שויר ורבא אמר ליש
אלא לאחר התורף אבל
לפני התורף אפילו ע"פ
נמי פסול פ"י לא שום מאי
דתיב כתבו דמשמע ודאי
כתבו אבל בפה לא זהו
לאחר התורף אבל לפני
התורף אפילו בפה נמי
פסול פ"י דכיון דאיכתיב

אע"פ שהוה ומתקו פסול. פירוט פ"י. פירוש לפי שלא נכתב הגט אלא על מנאי זה ואין כאן כריתות משמע דוקא חזן דלא הוה כריתות חזן ומתקו פסול
אבל שחר מתקין כשרין כגט רק שיעשה קיום המתק לפי שירי וקיים ומ"מ נהגו העולם להחמיר: מהו דתימא הני מילי א"אחר התורף.
פ"י כשאמר הבעל אחר התורף אבל אמר הבעל לפני התורף אפילו צעל פה שלא כתבו הסופר פסול שעל מנאי זה כתבו ואין זה כריתות
קמ"ל דלפ"ה כשר דקופר לא כתב אלא ע"מ כמו שיאמר הבעל כסוף וכיון שחזר בו כשר ומ"מ אע"ג דמתני איירי לפני התורף כתבו לאחר
התורף נמי פסול כדאמרינן בסמוך ואיבעית אימא לאחר התורף ודתי הכל ור' ירמא סבר כרז ספרא דהכא: שתוקי שתקיה אבע"א
כו'. ככל שחר תנאים איירי כפ"י כקונטרס ורצא לטעמיה דלפני התורף גזר ע"מ אטו חזן לרבנן דרבי: בל התנאים פוסלין כגט.
פירש כקונטרס שכתב בגט ואפילו נתקיימו התנאים ואין נראה לרבינו יצחק דמה שייך לגזור בע"מ שמתני לי מאתים זו וכיוצא בו אטו
חזן כיון שאין שם שויר כמו בחזן ולא היה שייך כלל בשאר תנאים לגזור אטו חזן אס לא ע"מ שלא תינשאי לפלוני גירדא דהוי שויר ועוד
קשה לרבינו יצחק דל"כ אפילו צעל פה נמי נגזור אטו חזן ויפסל כל גט שיש בו תנאי אפילו על פה אפילו נתקיים התנאי ובסמוך מכשיר ר'
ירמא ע"מ אחר התורף אפילו לרבי אפילו כתבו בתוכו ועוד מדקא מהדרי ליה רבנן כל שאינו פוסל על פה אינו פוסל בכתיב מכלל דבעל
פה מודה להו רבי דליתו פוסל ונראה לר"י דכל תנאים אס נתקיימו אפילו נכתבו בגט כשר כמו צעל פה דלא שייך למגור אטו חזן כדפירשנו
הכא כלל נתקיים התנאי קאמר רבי דפוסלים בגט כשנכתבו ומתקס דאין מועלת מחיקה כהה כי היכי דלינה מועלת בחזן דגורינן מחיקה
דע"מ אטו תנאים חזן וחכ"א חזן שפוסל צעל פה פירוש בשעת נתינה פוסל ככתב אפילו נתקם משום דלא נכתב לשם כריתות ע"מ שאין
פוסל על פה משום דהוי כריתות אינו פוסל ככתב אע"פ שלדעת התנאי נכתב אין נפסל כן כיון שחזר ומתקו אע"פ שלא קיימה ולא דמי
לעל מנת שמתני לי מאתים זו וחזר ואמר מחולין לך דלמרינן צמי שאחזו (לעיל דף ע"ג:) דלינה מגורשת דיינו דוקא בשעת נתינה אבל
ככתב תנאי כגט קודם הנתינה וחזר בו מן התנאי ומתקו כשר ואינה צריכה לקיים אלא רק מה שמתנה עמה בשעת נתינה שאז חלים הגירושין:
אבל א"אחר התורף דרבי הב"ב בשר. נראה לרבינו יהודה דכשר אפילו אמר הבעל קודם כתיבת התורף דבחזן נמי ליכא פסולא דאורייתא
אלא כשנכתב קודם התורף אבל נכתב אחר התורף אפילו אמר צעל קודם לכן לא חשיבי נכתב שלא לשם כריתות דאין דעת
הסופר לשם תנאי דחזן פלוני בשעת כתיבת התורף כיון שלא כתבו בגט דעיינן דמתן ליכא פסול דאורייתא בע"מ הוי כשר ללא
גורינן גזירה לגזירה ומדע דרב ספרא דלעיל דקאי כר' ירמא דהכא סבר לעיל דבעל פה אינו פוסל אפילו אמר הבעל לפני התורף כשלא
נכתב כלל וה"ה כשנכתב אחר התורף שלא נפסל מן התורה מפני שאמר תחילה על פה ומינה לרצא ודאי אמר הבעל לפני התורף ד"ה
פסול אפילו נכתב אחר כך דלרצא פסול אפילו על מנת אפילו צעל פה שלא נכתב כלל לא במחילה ולא כסוף כשלא נתקיים התנאי:

א ומי פ"ד מהל' גירושין
 ד"ב שו"ע א"ע סי' קנז
 סעי' א' ז' מ-מ-מ-מ
 ל' ב' מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
 הלכה ג' סמך עשין פו
 עו"ש י"ד סי' קנז סעיף
 מ"ה:
 ג' ב' מ"ה פ"ה מ"ה
 גירושין הבה ד' סמך
 עשין ט' עו"ש א"ע סימן
 ק"ה עש"ד:
 ל' ב' מ"ה פ"ה מ"ה עש"ד
 ה' ג' סמך עשין פו
 עו"ש י"ד סימן קנז סעיף
 מ"ה:
 ג' ב' מ"ה פ"ה מ"ה גירושין
 ה' ג' סמך עשין ממ
 עו"ש א"ע סימן קנז סעיף
 ד':
 ד' ב' מ"ה פ"ה מ"ה עש"ד
 ה' ג' סמך עשין פו
 עו"ש י"ד סימן קנז סעיף
 מ"ה:
 לה ד' מ"ה ס' סמך ס' טור
 ש"ע ס' עש"ד פ'
 לו ח ט' מ"ה פ"ד מ"ה
 גירושין ה' ג' סמך
 עשין ט' עו"ש א"ע סימן
 קנז סעיף ט'
 לו י' מ"ה ס' עו"ש ס' ס'
 עש"ד י'
 לה כ' מ"ה ס' עו"ש ס' ס'
 עש"ד י'
 למ ל' מ"ה ס' עו"ש ס' ס'
 עש"ד י'
 ג' מ' מ' מ' ס' ה' ה' ה'
 עו"ש ס' עש"ד י'
 ג' מ' מ' מ' ס' ה' ה' ה'
 עו"ש ס' עש"ד י'
 ג' מ' מ' מ' ס' ה' ה' ה'
 עו"ש ס' עש"ד י'
 ג' מ' מ' מ' ס' ה' ה' ה'
 עו"ש ס' עש"ד י'

רבי יהודה אומר ספר תירובין ואגרת שבוקין. נספריס לא היה
 כחזו גט פטורין ונגמרה נמי כי קאמר ולורכיה לוי"ו דמירוכין
 ולוי"ו דשיבוקין לא קאמר לוי"ו דפטורין ומיחו כפ"ק דגריס (דף ה':)
 כתיב נספריס נמי גט פטורין ונראה להכא נמי גרסין ליה דהא
 ספר כריתות מתרגמין פטורין וגם
 נגיטין רגילין לכותבו: **אע"ג** דהא
 כתב ודן מוכחא מילתא דבהאי גיטא
 מירשה לאה. הלא משמע דפליגי
 בזהו וצ"ע דנריס משמע דפליגי
 במינאי לרבען נריס ידים ואע"ג דלא
 כתיב מינאי מגורשת דאין אדם מגרש
 אשת חברו ואומר ר"י דנמרהיכו
 פליגי ושם מפורש ולא תיקשי לאנכי
 דאמר תהי ידים שאינם מוכיחות
 הויין ידים וצמקן אמר א"ל רבי
 ליתמוז ידים ושקלא לשפלה דשערא
 קאמר הכי: **ולא** יביחוב איגרת
 ביו"ד דמשמע איגרא. אע"ג דצאגרת
 מן הדין אין יו"ד מ"מ איגרא שהוא
 לשון גג רגילות לכותבו ביו"ד לפי
 שאינו כחזו בעברי אצל צאגרת שהוא
 לשון אגרת כחזו בעברי בלא יו"ד
 דכתיב (אסתר ט') על כל דברי אגרת
 הזאת וכן כולם כותבין כן וצדק
 מיקון שטרות שכתב הכרז ר"י ט"ע
 כתב ולא ליתמוז אגרת בלא יו"ו
 דמשמע אגרתא בעלמא שאדם שולח
 לתכרו אלא ואגרת צו"ו דמשמע
 דקאי גאיטא ואזון דלעיל:

דתייהוין התצביין בתלמא
 יודין, ואומר ר"י
 שראה צמקין גיטין קדמונים דמשה
 יודין צריכי תלמא יודין ביהד כסוף
 המינה ואמר הדל"ס ואמר המיו"ו
 דתייהוין דתיצביין וכן כחזו צמקין
 שטרות שאין לה"ר יוסף ט"ע ודי תיהוין
 הס שמי מיכות ודי נמקוס אשר אצל
 דיתבא על נהר פלוני הכל מינה אמת
 כלומר היותם ואין לכתוב די יתבא
 אשר יושבת: **ולורכיה** לוי"ו כו'
 ושם אין צריך להאריך אלא כלומר
 שלא יעשה קלרה שמה נראים יו"ד
 וכן רגל ה"א דלמך להרמיק מן הגג
 שם אין צריך להרמיק אלא שלא ימכר
 נגגה ושמה צריך להאריך הוי"ו
 ולהרמיק רגל ה"א שלא יעשו העולם
 צוה ונהגו להאריך אלא להרמיק ומיחו
 דלא דאין הגט פסול אם לא האריך וכן
 ה"א על שמה ק"ס אם לא הרמיק יומר
 מלא ומעשה בגט שלא היה ניכר ה"ע
 צו יו"ו לוי"ד שזה לפני רבינו אליהו
 והביא מינוק דלא חכים ולא טיפס
 לקרות אותה התיבה כדאמר בגמרות
 גבי תפילין (דף עט: עו) זיל אייתי מינוק
 דלא חכים ולא טיפס אי קרי ויהרג
 כשר אי לא ייהרג הוא ופסול:
 מן

רבי יהודה אומר ודן דיהויה ליכי מינאי ספר
 תירובין ואגרת שבוקין. נספריס לא היה
 כחזו גט פטורין ונגמרה נמי כי קאמר ולורכיה לוי"ו דמירוכין
 ולוי"ו דשיבוקין לא קאמר לוי"ו דפטורין ומיחו כפ"ק דגריס (דף ה':)
 כתיב נספריס נמי גט פטורין ונראה להכא נמי גרסין ליה דהא
 ספר כריתות מתרגמין פטורין וגם
 נגיטין רגילין לכותבו: **אע"ג** דהא
 כתב ודן מוכחא מילתא דבהאי גיטא
 מירשה לאה. הלא משמע דפליגי
 בזהו וצ"ע דנריס משמע דפליגי
 במינאי לרבען נריס ידים ואע"ג דלא
 כתיב מינאי מגורשת דאין אדם מגרש
 אשת חברו ואומר ר"י דנמרהיכו
 פליגי ושם מפורש ולא תיקשי לאנכי
 דאמר תהי ידים שאינם מוכיחות
 הויין ידים וצמקן אמר א"ל רבי
 ליתמוז ידים ושקלא לשפלה דשערא
 קאמר הכי: **ולא** יביחוב איגרת
 ביו"ד דמשמע איגרא. אע"ג דצאגרת
 מן הדין אין יו"ד מ"מ איגרא שהוא
 לשון גג רגילות לכותבו ביו"ד לפי
 שאינו כחזו בעברי אצל צאגרת שהוא
 לשון אגרת כחזו בעברי בלא יו"ד
 דכתיב (אסתר ט') על כל דברי אגרת
 הזאת וכן כולם כותבין כן וצדק
 מיקון שטרות שכתב הכרז ר"י ט"ע
 כתב ולא ליתמוז אגרת בלא יו"ו
 דמשמע אגרתא בעלמא שאדם שולח
 לתכרו אלא ואגרת צו"ו דמשמע
 דקאי גאיטא ואזון דלעיל:

רבי יהודה אומר ודן דיהויה ליכי מינאי ספר
 תירובין ואגרת שבוקין. נספריס לא היה
 כחזו גט פטורין ונגמרה נמי כי קאמר ולורכיה לוי"ו דמירוכין
 ולוי"ו דשיבוקין לא קאמר לוי"ו דפטורין ומיחו כפ"ק דגריס (דף ה':)
 כתיב נספריס נמי גט פטורין ונראה להכא נמי גרסין ליה דהא
 ספר כריתות מתרגמין פטורין וגם
 נגיטין רגילין לכותבו: **אע"ג** דהא
 כתב ודן מוכחא מילתא דבהאי גיטא
 מירשה לאה. הלא משמע דפליגי
 בזהו וצ"ע דנריס משמע דפליגי
 במינאי לרבען נריס ידים ואע"ג דלא
 כתיב מינאי מגורשת דאין אדם מגרש
 אשת חברו ואומר ר"י דנמרהיכו
 פליגי ושם מפורש ולא תיקשי לאנכי
 דאמר תהי ידים שאינם מוכיחות
 הויין ידים וצמקן אמר א"ל רבי
 ליתמוז ידים ושקלא לשפלה דשערא
 קאמר הכי: **ולא** יביחוב איגרת
 ביו"ד דמשמע איגרא. אע"ג דצאגרת
 מן הדין אין יו"ד מ"מ איגרא שהוא
 לשון גג רגילות לכותבו ביו"ד לפי
 שאינו כחזו בעברי אצל צאגרת שהוא
 לשון אגרת כחזו בעברי בלא יו"ד
 דכתיב (אסתר ט') על כל דברי אגרת
 הזאת וכן כולם כותבין כן וצדק
 מיקון שטרות שכתב הכרז ר"י ט"ע
 כתב ולא ליתמוז אגרת בלא יו"ו
 דמשמע אגרתא בעלמא שאדם שולח
 לתכרו אלא ואגרת צו"ו דמשמע
 דקאי גאיטא ואזון דלעיל:

רבי יהודה אומר ודן דיהויה ליכי מינאי ספר
 תירובין ואגרת שבוקין. נספריס לא היה
 כחזו גט פטורין ונגמרה נמי כי קאמר ולורכיה לוי"ו דמירוכין
 ולוי"ו דשיבוקין לא קאמר לוי"ו דפטורין ומיחו כפ"ק דגריס (דף ה':)
 כתיב נספריס נמי גט פטורין ונראה להכא נמי גרסין ליה דהא
 ספר כריתות מתרגמין פטורין וגם
 נגיטין רגילין לכותבו: **אע"ג** דהא
 כתב ודן מוכחא מילתא דבהאי גיטא
 מירשה לאה. הלא משמע דפליגי
 בזהו וצ"ע דנריס משמע דפליגי
 במינאי לרבען נריס ידים ואע"ג דלא
 כתיב מינאי מגורשת דאין אדם מגרש
 אשת חברו ואומר ר"י דנמרהיכו
 פליגי ושם מפורש ולא תיקשי לאנכי
 דאמר תהי ידים שאינם מוכיחות
 הויין ידים וצמקן אמר א"ל רבי
 ליתמוז ידים ושקלא לשפלה דשערא
 קאמר הכי: **ולא** יביחוב איגרת
 ביו"ד דמשמע איגרא. אע"ג דצאגרת
 מן הדין אין יו"ד מ"מ איגרא שהוא
 לשון גג רגילות לכותבו ביו"ד לפי
 שאינו כחזו בעברי אצל צאגרת שהוא
 לשון אגרת כחזו בעברי בלא יו"ד
 דכתיב (אסתר ט') על כל דברי אגרת
 הזאת וכן כולם כותבין כן וצדק
 מיקון שטרות שכתב הכרז ר"י ט"ע
 כתב ולא ליתמוז אגרת בלא יו"ו
 דמשמע אגרתא בעלמא שאדם שולח
 לתכרו אלא ואגרת צו"ו דמשמע
 דקאי גאיטא ואזון דלעיל:

תוספות ר"ד

את מותרת לכל אדם: וכו'
 יהודה אומר ודן דיהויה
 ליכי מינאי ספר תירובין
 ואגרת שבוקין ונראה
 שטרין למך להתנסבא לכל
 נהר דתיצביין. גופה של
 שחרו היה אהה ב"ח והרי
 אהה בעצמן. פי' א"ע"פ שלא
 כתב בגט אלא פלוני בעיני
 עלוני פטרת יתיבי פלוני
 בעיר פלוני אלא הרי את
 גותרת לכל אדם בלתי את
 נט כשר שאינו כותב כל זה
 אלא שהוא ראה בידה היום
 ימרו שבעלה גירשה אבל
 אם העדים מעידים שהוא
 כתב זה הגט ונתנו לא א"ע"פ
 שאין שם שמו ושמה שם
 עירו ושם עיריה כשר הוא
 לא ימירש אלא כפולת
 שמו ושמה שם עירו ושם
 עיריה דהתא א"ע"פ שהעדים
 מעידים שהוא נתנו לא אינו
 כלום מפני שהוא מוידן
 מחזיק חסדא חספא בעלמא
 אבל אם לא כתב שם לא
 שמו ולא שמה הכי נראה
 דכשר (ל) בעדות אגרת ודמי
 נמי אם כתב בגט לשון
 אחר של גירושין כשר הוא
 מן: ולא גט ואמר הרי את
 מותרת וכו' ונתנו לה: הרי
 את מותרת לכל אדם הרי זו
 מגורשת והיא אמר לה כתב
 לה הוא פירושו ודברפשו
 המורה בהלכות בני אדם לה
 לאשה הרי את לעצמך כחזו
 כתב לה והרי את נתתי אשה
 לאני פלוני גירשתי פלונית
 אנתחא א"ע"פ שלא כתב שם

את מותרת לכל אדם: וכו'
 יהודה אומר ודן דיהויה
 ליכי מינאי ספר תירובין
 ואגרת שבוקין ונראה
 שטרין למך להתנסבא לכל
 נהר דתיצביין. גופה של
 שחרו היה אהה ב"ח והרי
 אהה בעצמן. פי' א"ע"פ שלא
 כתב בגט אלא פלוני בעיני
 עלוני פטרת יתיבי פלוני
 בעיר פלוני אלא הרי את
 גותרת לכל אדם בלתי את
 נט כשר שאינו כותב כל זה
 אלא שהוא ראה בידה היום
 ימרו שבעלה גירשה אבל
 אם העדים מעידים שהוא
 כתב זה הגט ונתנו לא א"ע"פ
 שאין שם שמו ושמה שם
 עירו ושם עיריה כשר הוא
 לא ימירש אלא כפולת
 שמו ושמה שם עירו ושם
 עיריה דהתא א"ע"פ שהעדים
 מעידים שהוא נתנו לא אינו
 כלום מפני שהוא מוידן
 מחזיק חסדא חספא בעלמא
 אבל אם לא כתב שם לא
 שמו ולא שמה הכי נראה
 דכשר (ל) בעדות אגרת ודמי
 נמי אם כתב בגט לשון
 אחר של גירושין כשר הוא
 מן: ולא גט ואמר הרי את
 מותרת וכו' ונתנו לה: הרי
 את מותרת לכל אדם הרי זו
 מגורשת והיא אמר לה כתב
 לה הוא פירושו ודברפשו
 המורה בהלכות בני אדם לה
 לאשה הרי את לעצמך כחזו
 כתב לה והרי את נתתי אשה
 לאני פלוני גירשתי פלונית
 אנתחא א"ע"פ שלא כתב שם

את מותרת לכל אדם: וכו'
 יהודה אומר ודן דיהויה
 ליכי מינאי ספר תירובין
 ואגרת שבוקין ונראה
 שטרין למך להתנסבא לכל
 נהר דתיצביין. גופה של
 שחרו היה אהה ב"ח והרי
 אהה בעצמן. פי' א"ע"פ שלא
 כתב בגט אלא פלוני בעיני
 עלוני פטרת יתיבי פלוני
 בעיר פלוני אלא הרי את
 גותרת לכל אדם בלתי את
 נט כשר שאינו כותב כל זה
 אלא שהוא ראה בידה היום
 ימרו שבעלה גירשה אבל
 אם העדים מעידים שהוא
 כתב זה הגט ונתנו לא א"ע"פ
 שאין שם שמו ושמה שם
 עירו ושם עיריה כשר הוא
 לא ימירש אלא כפולת
 שמו ושמה שם עירו ושם
 עיריה דהתא א"ע"פ שהעדים
 מעידים שהוא נתנו לא אינו
 כלום מפני שהוא מוידן
 מחזיק חסדא חספא בעלמא
 אבל אם לא כתב שם לא
 שמו ולא שמה הכי נראה
 דכשר (ל) בעדות אגרת ודמי
 נמי אם כתב בגט לשון
 אחר של גירושין כשר הוא
 מן: ולא גט ואמר הרי את
 מותרת וכו' ונתנו לה: הרי
 את מותרת לכל אדם הרי זו
 מגורשת והיא אמר לה כתב
 לה הוא פירושו ודברפשו
 המורה בהלכות בני אדם לה
 לאשה הרי את לעצמך כחזו
 כתב לה והרי את נתתי אשה
 לאני פלוני גירשתי פלונית
 אנתחא א"ע"פ שלא כתב שם

את מותרת לכל אדם: וכו'
 יהודה אומר ודן דיהויה
 ליכי מינאי ספר תירובין
 ואגרת שבוקין ונראה
 שטרין למך להתנסבא לכל
 נהר דתיצביין. גופה של
 שחרו היה אהה ב"ח והרי
 אהה בעצמן. פי' א"ע"פ שלא
 כתב בגט אלא פלוני בעיני
 עלוני פטרת יתיבי פלוני
 בעיר פלוני אלא הרי את
 גותרת לכל אדם בלתי את
 נט כשר שאינו כותב כל זה
 אלא שהוא ראה בידה היום
 ימרו שבעלה גירשה אבל
 אם העדים מעידים שהוא
 כתב זה הגט ונתנו לא א"ע"פ
 שאין שם שמו ושמה שם
 עירו ושם עיריה כשר הוא
 לא ימירש אלא כפולת
 שמו ושמה שם עירו ושם
 עיריה דהתא א"ע"פ שהעדים
 מעידים שהוא נתנו לא אינו
 כלום מפני שהוא מוידן
 מחזיק חסדא חספא בעלמא
 אבל אם לא כתב שם לא
 שמו ולא שמה הכי נראה
 דכשר (ל) בעדות אגרת ודמי
 נמי אם כתב בגט לשון
 אחר של גירושין כשר הוא
 מן: ולא גט ואמר הרי את
 מותרת וכו' ונתנו לה: הרי
 את מותרת לכל אדם הרי זו
 מגורשת והיא אמר לה כתב
 לה הוא פירושו ודברפשו
 המורה בהלכות בני אדם לה
 לאשה הרי את לעצמך כחזו
 כתב לה והרי את נתתי אשה
 לאני פלוני גירשתי פלונית
 אנתחא א"ע"פ שלא כתב שם

את מותרת לכל אדם: וכו'
 יהודה אומר ודן דיהויה
 ליכי מינאי ספר תירובין
 ואגרת שבוקין ונראה
 שטרין למך להתנסבא לכל
 נהר דתיצביין. גופה של
 שחרו היה אהה ב"ח והרי
 אהה בעצמן. פי' א"ע"פ שלא
 כתב בגט אלא פלוני בעיני
 עלוני פטרת יתיבי פלוני
 בעיר פלוני אלא הרי את
 גותרת לכל אדם בלתי את
 נט כשר שאינו כותב כל זה
 אלא שהוא ראה בידה היום
 ימרו שבעלה גירשה אבל
 אם העדים מעידים שהוא
 כתב זה הגט ונתנו לא א"ע"פ
 שאין שם שמו ושמה שם
 עירו ושם עיריה כשר הוא
 לא ימירש אלא כפולת
 שמו ושמה שם עירו ושם
 עיריה דהתא א"ע"פ שהעדים
 מעידים שהוא נתנו לא אינו
 כלום מפני שהוא מוידן
 מחזיק חסדא חספא בעלמא
 אבל אם לא כתב שם לא
 שמו ולא שמה הכי נראה
 דכשר (ל) בעדות אגרת ודמי
 נמי אם כתב בגט לשון
 אחר של גירושין כשר הוא
 מן: ולא גט ואמר הרי את
 מותרת וכו' ונתנו לה: הרי
 את מותרת לכל אדם הרי זו
 מגורשת והיא אמר לה כתב
 לה הוא פירושו ודברפשו
 המורה בהלכות בני אדם לה
 לאשה הרי את לעצמך כחזו
 כתב לה והרי את נתתי אשה
 לאני פלוני גירשתי פלונית
 אנתחא א"ע"פ שלא כתב שם

את מותרת לכל אדם: וכו'
 יהודה אומר ודן דיהויה
 ליכי מינאי ספר תירובין
 ואגרת שבוקין ונראה
 שטרין למך להתנסבא לכל
 נהר דתיצביין. גופה של
 שחרו היה אהה ב"ח והרי
 אהה בעצמן. פי' א"ע"פ שלא
 כתב בגט אלא פלוני בעיני
 עלוני פטרת יתיבי פלוני
 בעיר פלוני אלא הרי את
 גותרת לכל אדם בלתי את
 נט כשר שאינו כותב כל זה
 אלא שהוא ראה בידה היום
 ימרו שבעלה גירשה אבל
 אם העדים מעידים שהוא
 כתב זה הגט ונתנו לא א"ע"פ
 שאין שם שמו ושמה שם
 עירו ושם עיריה כשר הוא
 לא ימירש אלא כפולת
 שמו ושמה שם עירו ושם
 עיריה דהתא א"ע"פ שהעדים
 מעידים שהוא נתנו לא אינו
 כלום מפני שהוא מוידן
 מחזיק חסדא חספא בעלמא
 אבל אם לא כתב שם לא
 שמו ולא שמה הכי נראה
 דכשר (ל) בעדות אגרת ודמי
 נמי אם כתב בגט לשון
 אחר של גירושין כשר הוא
 מן: ולא גט ואמר הרי את
 מותרת וכו' ונתנו לה: הרי
 את מותרת לכל אדם הרי זו
 מגורשת והיא אמר לה כתב
 לה הוא פירושו ודברפשו
 המורה בהלכות בני אדם לה
 לאשה הרי את לעצמך כחזו
 כתב לה והרי את נתתי אשה
 לאני פלוני גירשתי פלונית
 אנתחא א"ע"פ שלא כתב שם

(א) פי' כהני' כפי' דמפלתן שמה דלא"י חולק ע"י ומכא דלא אינו נכתב בגט שם האיש והאשה פסול והניסן ס' ממורס דלוייתא וכו' כהני' כהני' כהני' גיטין סימן משט"ו וע"ש.

